

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/148/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715202837
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5715202837.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: Ekonomické stavby, s. r. o., so sídlom Pohranická 391, Štitáre, IČO: 36 544 493, zastúpeného splnomocneným zástupcom JÁNSKÝ & PARTNERS, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 13, Nitra, IČO: 47 249 650, proti žalovaným: 1/ S. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXXX/XX, I., 2/ J. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXXX/XX, I., zastúpeným splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Magdalénou Lesayovou, advokátkou so sídlom R. XX/A, U., o zaplatenie 7.245,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 17C/26/2015-405 zo dňa 22. marca 2019, v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 17C/26/2015-500 zo dňa 15. októbra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v časti výroku I.

- čo do uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.589,74 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 16. 10. 2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, zostáva nedotknutý,

- čo do uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.675,13 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 16. 10. 2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, potvrdzuje a

- čo do uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.992,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 16. 10. 2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, mení tak, že žalobu v tejto časti zamietá.

II. Vo výrokoch, ktorými súd žalobu žalobcu zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu, v spojení s dopĺňacím rozsudkom, nedotknutý.

III. Žalobca má voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,74 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 17C/26/2015-405 zo dňa 22. 03. 2019 uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.256,87 eur spolu s 5,05 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 6.256,87 eur od 16. 10. 2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobu v časti 988,23 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 988,23 eur od 16. 10. 2016 do zaplatenia zamietol (výrok II.). Žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 72,72 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 05. 03. 2015 domáhal voči žalovaným zaplata sumy 7.245,10 eur s príslušenstvom ako záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o budúcej zmluve o dielo č. 930/13 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanými dňa 15. 04. 2013.

3. Žalovaný nárok uplatnený žalobcom neuznali, nepovažujú tento za dôvodný, nakoľko žalobca nepreukázal jednotlivé práce, ktoré na základe zmluvy vykonal.

4. Súd vo veci rozhodol s poukazom na ust. § 50a ods. 1, § 724, § 725, § 726, § 728, § 730 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, čl. III. bod 1, čl. IV. bod 1, 2 Smernice rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

5. Súd mal preukázaný vznik záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ na základe zmluvy o budúcej zmluve o dielo, ktorá v sebe zahŕňa jednak zmluvu o budúcej zmluve, predmetom ktorej je záväzok oboch strán uzavrieť v lehote siedmich mesiacov od podpisu zmluvy o budúcej zmluve zmluvu o dielo na stavbu rodinného domu a jednak zmluvu príkaznú, koncipovanú v čl. I. bod 1.2 a v čl. III. body 3.3, 3.4, 3.5, 3.6, 3.7., nároky z ktorej vyplývajúce sú predmetom sporu.

6. Vychádzajúc z ust. § 2 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 51 ods. 2, 3, § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd záväzkový vzťah založený predmetnou zmluvou vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský.

7. Súd ďalej konštatoval, že zaplata sumy 7.245,10 eur sa žalobca domáhal titulom Zmluvy o budúcej zmluve o dielo č. 930/2013 ako doplatku za zrealizované práce spočívajúce v projekčno-inžinierskej činnosti, ktoré smerovali k uzavretiu zmluvy o dielo, k čomu však nakoniec nedošlo.

8. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že nakoľko v danom prípade nedošlo k realizácii stavby, žalobca vyúčtoval náklady, ktoré mu dovtedy vznikli, započítal uhradenú zálohu a nedoplatok si uplatnil v konaní. Súd zistil, že celé dielo, ktoré bolo predmetom zmluvy o budúcej zmluve, má byť zaplatené zálohovo, teda prvá záloha, ktorá bola žalovanými zaplatená, podľa bodu 3.3. mala slúžiť na pokrytie prípravných prác uvedených v čl. I., bod 1.2. V prípade, že by žalovaní boli dielo aj realizovali, tak by im bola poskytnutá 100 % zľava na prípravné práce, teda tieto by mali zadarmo a záloha by bola zúčtovaná na cenu diela. Keďže však k realizácii diela nebolo prístupné, tak poskytnutá zľava bola zúčtovaná na vykonané práce. Pokiaľ ide o určitosť dojednaní ceny v zmysle čl. 3.6 zmluvy s odkazom na sadzobník nakladateľstva UNIQA Bratislava, súd mal, vzhľadom na priebeh uzatvorenia zmluvy a rokovania, ktoré jej uzatvoreniu predchádzali, za to, že nejde o neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka.

9. Okresný súd zároveň ako nekalú obchodnú praktiku nevyhodnotil ani uzavretie Dodatku č. 1 k uvedenej zmluve, ktorou došlo k navýšeniu ceny diela, majú za to, že táto cena bola dohodnutá vopred, individuálne, nebola prekročená, a teda nejde o nekalú praktiku tak, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 4 písm. j) Občianskeho zákonníka. Súd vychádzal z mailovej korešpondencie medzi žalobcom a žalovanými a znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že v danom prípade išlo o individuálny projekt. Žalovaní boli žalobcom upozornení, že nimi prednesené požiadavky sú väčšieho rozsahu než tie, ktoré boli zahrnuté do základnej zmluvy, a teda sa to premietne do samotnej ceny.

10. Pokiaľ ide o rozsah a hodnotu vykonaných prác, tieto mal súd preukázané zo znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctva. Podľa znaleckého posudku išlo v danom prípade o individuálny projekt rodinného domu s tým, že sadzobník UNIQA je bežne v stavebníctve používaný, teda možno ustáliť, že ide o cenu bežnú, teda obvyklú. Rozsah vykonaných prác žalobcom v prospech žalovaných bol 52 % z celkového percentuálneho podielu 100 % všetkých vykonávaných fáz projektových prác a inžinierskych činností podľa sadzobníka UNIQA s tým, že cena prác, a to projektovanie a inžinierske činnosti realizovaných žalobcom pre žalovaných, vrátane odmeny príkazníka, je 11.899,87 eur s DPH, pričom od tejto sumy nebola odpočítaná zaplata záloha 5.643,- eur.

11. Vychádzajúc z uvedeného mal súd za to, že nárok žalobcu je čiastočne preukázaný a žalovaných 1/, 2/ zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 6.256,87 eur predstavujúcu hodnotu prác realizovaných žalobcom v zmysle znaleckého posudku v sume 11.899,87 eur s DPH po odpočítaní zálohy 5.643,- eur. Súd zároveň zaviazal žalovaných aj k zaplata úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 21400136, ktorou bola odmena žalobcu vyúčtovaná, t. j. od 16. 10. 2014, vo výške 5,05 % ročne (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s použitím § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v znení nariadenia č. 141/2014 Z. z.).

12. Nakoľko žalobca si žalobou uplatnil sumu 7.245,10 eur, teda o 988,23 eur vyššiu než bola suma preukázaná znaleckým posudkom, súd žalobu v tejto časti, vrátane príslušenstva, zamietol.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a vychádzajúc z pomeru úspechu a neúspechu strán konania priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72,72 % (žalobou uplatnená suma 7.245,10 eur, vyhovené v časti 6.256,87 eur,

t. j. 86,36 %, čo predstavuje úspech žalobcu, neúspech žalobcu potom predstavuje 13,64 %, t. j. čistý úspech žalobcu predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom a neúspechom).

14. Doplnčacím rozsudkom č. k. 17C/26/2015-500 zo dňa 15. 10. 2020 odvolací súd žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 988,23 eur od 16. 10. 2014 do 15. 10. 2016 zamietol.

15. Vydanie doplnčacieho rozsudku súd odôvodnil tým, že vyhláseným rozsudkom nebolo rozhodnuté o celom uplatnenom nároku žalobcu na úrok z omeškania, keď v odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že žalobca si uplatnil žalobou sumu 7.245,10 eur, teda o 988,23 eur vyššiu než bola suma preukázaná znaleckým posudkom, preto v tejto časti žalobu s príslušenstvom zamietol, čím mienil zamietnuť úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 988,23 eur od 16. 10. 2014 do zaplatenia, čo však nekorešpondovalo s tým ako to uviedol vo výroku II. označeného rozsudku (zamietnutie uplatneného príslušenstva až od 16. 10. 2016). Súd, uvedomujúc si absenciu tohto výroku, vyhlásil doplnčací rozsudok, ktorým žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 988,23 eur od 16. 10. 2014 do 15. 10. 2016 zamietol.

16. Proti rozsudku okresného súdu, ktorým súd žalobe žalobcu vyhovel, v časti výroku I. prevyšujúcej sumu 1.589,74 eur a výroku III. o trovách konania podali žalovaní 1/, 2/ odvolanie, ktorým sa domáhali zmeny napadnutého rozsudku spočívajúcej v zamietnutí žaloby čo do sumy prevyšujúcej sumu 1.589,74 eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 16. 10. 2014 do zaplatenia a priznania im náhrady trov konania vo výške 56,12 %.

17. Žalovaní odvolanie odôvodnili nesprávnym vyhodnotením dôkazov súdom prvej inštancie a nesprávnym právnym posúdením veci.

18. Uviedli, že v konaní žalobca uplatňoval sumu 7.245,10 eur s príslušenstvom titulom uzatvorenej zmluvy o budúcej zmluve, v ktorej bola stavba rodinného domu ohodnotená na 126.000,- eur, pričom v dodatku č. 1 bola cena navýšená na 160.000,- eur. Skutočná cena stavby nakoniec vyšla na 140.276,02 eur. Namietali, že postup žalobcu je nekalou obchodnou praktikou, pričom poukázali na rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 10C/50/2012 zo dňa 08. 12. 2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/275/2015. Aj v tomto prípade žalobca v konaní v postavení žalovaného umelo navyšoval hodnotu stavby domu a od takto navýšenej ceny uplatňoval svoje protinároky.

19. V konaní tiež namietali, že znalecký posudok Doc. Svrčka vychádza práve z nadhodnotenej ceny domu 160.000,- eur, pričom prepočítali, že v prípade skutočnej ceny 140.276,02 eur by výsledný nárok žalobcu bol iný. Ak by to bol súd akceptoval, pri zohľadnení pomeru 140.276,02 eur a 160.000,- eur je koeficient 0,876. Potom na str. 11 posudku by suma 15.878,- eur x 0,876 znela na 13.909,12 eur a ďalej 13.909,12 eur x 0,52 by bolo 7.232,74 eur mínus záloha 5.643,- eur, čo je 1.589,74 eur.

20. Namietali aj odmenu príkazníka 1.992,- eur, pričom opätovne poukázali na už uvedené rozhodnutia Okresného súdu Nitra a Krajského súdu v Nitre, z ktorých je zrejmé, že ide o duplicitne účtované výkony, ktoré sú raz účtované ako odmena zhotoviteľa a druhý raz ako odmena príkazníka, čo je tiež nekalá obchodná praktika. Touto námietkou sa prvoinštančný súd nezaoberal a ani sa s ňou nevyporiadal.

21. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť.

22. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovaných uvedenými v odvolaní.

23. Vo vzťahu k určeniu predpokladanej ceny diela ako jedného z rozhodujúcich parametrov pre určenie hodnoty poskytnutých prác a činností uviedol, že nemožno prihliadnuť na to, že stavbu rodinného domu realizoval iný staviteľ ako tretí subjekt odlišný od strán sporu. Pre spravodlivé a správne súdne rozhodnutie je potrebné vychádzať z predpokladanej ceny stavby rodinného domu naposledy odsúhlasenej medzi stranami sporu. Je totiž nepochybné, že ak iný staviteľ, na ktorého sa žalovaní ešte v priebehu zmluvnej spolupráce s ním obrátili, chce dostať zákazku na stavbe rodinného domu žalovaných, musel im ponúknuť určité benefity, ktoré mohli napríklad spočívať i v zľave z ceny diela. Zároveň poukázal na to, že nebola vykonaná, a ani ako dôkaz navrhovaná, obhliadka diela, teda nie je zrejmé, či v konečnom dôsledku rozsah a materiálová skladba diela zodpovedá parametrom, ktoré mu žalovaní zadávali v priebehu zmluvnej spolupráce. Uviedol, že od počiatku predsúdnej komunikácie, ako aj v priebehu celého súdneho konania, tvrdil a naďalej tvrdí, že predpokladaná cena stavby rodinného domu sa menila výlučne v závislosti od individuálnych požiadaviek žalovaných, čo preukázal predložením listinných dôkazov.

24. Žalobca nesúhlasil ani s námietkou žalovaných vo vzťahu k ust. čl. III. ods. 3.5 zmluvy, v ktorej súvislosti poukázal na svoju argumentáciu produkovanú v priebehu konania a ktorou zdôvodnil účel uvedeného ustanovenia a preukázal činnosti, ktoré boli za žiadanú odplatu žalovaným z jeho strany poskytnuté.

25. Žalovaní 1/, 2/ v replike (vyjadrení k vyjadreniu žalobcu) zotrvali na podanom odvolaní.

26. Žalobca v duplike (vyjadrenie k replike žalovaných) rovnako zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii prezentovanej v písomných podaniach adresovaných súdu alebo v prednesoch na pojednávaniach.

27. Na dôvažok poukázal na závery znaleckého dokazovania, kedy súdom ustanovený znalec v rámci zisťovania rozsahu činností uznal i tie činnosti, ktoré mali byť podľa zmluvnej dohody sporových strán vyjadrenej v ust. čl. III. ods. 3.5 predmetnej zmluvy o budúcej zmluve o dielo ohodnotené odmenou príkazníka, pričom súdom ustanovený znalec uznal aj túto odmenu, t. j. nepovažoval ju, ako odborná autorita v oblasti stavebníctva s mnohoročnou praxou, za neobvyklú. Je pritom zrejmé, že pokiaľ by táto odmena mala byť odmenou za činnosti, ktoré v prospech žalovaných nerealizoval, za akési fiktívne činnosti, prípadne by sa jednalo o duplicitné ohodnotenie činností a prác už ohodnotených aplikáciou sadzobníka vydavateľstva UNIKA podľa ust. čl. III. ods. 3.6 predmetnej zmluvy o budúcej zmluve o dielo, ako to tvrdia žalovaní, súdom ustanovený znalec by podľa jeho názoru takúto skutočnosť v spracovanom znaleckom posudku avizoval a do celkovej odmeny by túto odmenu ust. čl. III. ods. 3.5 predmetnej zmluvy o budúcej zmluve o dielo nezahrnul. Aj táto skutočnosť podľa neho svedčí jeho názoru, že v rámci svojej podnikateľskej činnosti nepoužíva nekalé praktiky voči svojim klientom ako spotrebiteľom.

28. K duplike žalobcu podali žalovaní ďalšie vyjadrenie, ktoré však neobsahovalo žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by neboli žalovanými už prezentované v priebehu konania, pričom išlo zároveň o vyjadrenie produkované nad rozsah ust. § 373 ods. 3, 4, § 374 C. s. p., z ktorého dôvodu naň odvolací súd nepríhliadal.

29. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 C. s. p. v časti uloženej povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.675,13 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 16. 10. 2014 do zaplataenia podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil a v časti uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.992,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % z tejto sumy od 16. 10. 2014 do zaplataenia podľa § 388 C. s. p. zmenil.

30. V preskúmanom spore sa žalobca podanou žalobou domáhal voči žalovaným 1/, 2/ zaplataenia sumy 7.245,10 eur na základe Zmluvy o budúcej zmluve o dielo č. 930/13 zo dňa 15. 04. 2013, v znení dodatku zo dňa 18. 07. 2013 (ďalej len „zmluva“). Uplatnený nárok žalobcu predstavoval odmenu žalobcu ako príkazníka za činnosti realizované na základe uvedenej zmluvy v prospech žalovaných v zmysle čl. 3.5 a čl. 3.6 zmluvy. Žalovaní 1/, 2/ nárok žalobcu neakceptovali, namietajúc nepreukázanie prác žalobcom, neskôr i neprijateľnosť zmluvného ustanovenia čl. 3.6 zmluvy a povahu čl. 3.5 zmluvy ako zastieracieho právneho úkonu, považujúc toto ustanovenie za zmluvnú pokutu za neuzatvorenie zmluvy o dielo.

31. Okresný súd o žalobe žalobcu prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 26. 02. 2016, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, majúc zato, že odmena príkazníka bola dojednaná ako odmena s dvoma zložkami - fixnou, dojednanou v čl. III. bode 3.5 a pohyblivou, dojednanou v čl. III. bode 3.6. s tým, že uvedené ustanovenia zahŕňajú odmenu za rôzne činnosti špecifikované v bode 3.5 a odlišné činnosti v bode 3.6. Pokiaľ žalovaní namietali platné dojednanie ust. čl. III. bodu 3.5, súd konštatoval, že v prípade citovaného ustanovenia nejde o zastierací právny úkon, ktorý by mal zastierať dojednanie o zmluvnej pokute, ale ide o dojednanie fixnej odmeny za tam špecifikované hotové výdaje a činnosti, na ktoré vznikol v zmysle tohto ustanovenia príkazníkovi, teda žalobcovi, nárok. Nestotožnil sa ani s námietkou žalovaných vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky v čl. 3.6 zmluvy. Na základe odvolania žalovaných odvolací súd uznesením sp. zn. 8Co/197/2016 zo dňa 29. 12. 2016 rozsudok okresného súdu ako predčasný, založený na nedostatočnom zistení skutkového stavu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie majúc zato, že súd prvej inštancie sa zároveň nevysporiadal so všetkými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie. Odvolací súd ako predčasné vyhodnotil závery súdu vo vzťahu k určitosťi a prijateľnosti odmeny príkazníka v zmysle čl. 3.6 zmluvy, zároveň poukázal aj na duplicitu činností, za ktoré patrí odmena v zmysle čl. 3.6 a v zmysle čl. 3.5 zmluvy. Okresný súd po

vrátení veci odvolacím súdom doplnil dokazovanie a následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorým žalobe žalobcu v časti uplatneného nároku vo výške 6.256,87 eur s príslušenstvom vyhovel, vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

32. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalovaných a obsahu spisu, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a z vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav veci.

33. Pokiaľ ide o právne posúdenie, súd prvej inštancie vzťah medzi žalobcom a žalovanými založený Zmluvou o budúcej zmluve o dielo č. 930/13 uzatvorenou dňa 15. 04. 2013 správne vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Správne sú závery súdu prvej inštancie aj v tom smere, že Zmluva o budúcej zmluve o dielo v sebe zahŕňa jednak zmluvu o budúcej zmluve a príkaznú zmluvu podľa § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo napokon konštatoval odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí.

34. Ako správne odvolací súd vyhodnotil i závery (skutkové a právne) súdu prvej inštancie vo vzťahu k nároku na odmenu žalobcu vyplývajúcu z čl. 3.6 zmluvy, ktoré ustanovenie súd prvej inštancie vyhodnotil ako výsledok spoločných rokovaní medzi žalobcom a žalovanými (bod 38. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Pokiaľ ide o odmenu v zmysle citovaného zmluvného ustanovenia, žalovaní v odvolaní nenamietali rozsah vykonaných prác, nenamietali ani to, že by žalobcovi odmena za vykonané práce nepatrila. Žalovaní namietali len výšku odmeny za vykonané práce priznanú súdom prvej inštancie z dôvodu, že znalec pri určení odmeny za vykonané práce v zmysle cenníka UNIQA vychádzal z ceny diela - domu určenou v zmysle Dodatku č. 1 k zmluve o budúcej zmluve o dielo č. 930/13 zo dňa 22. 07. 2013 vo výške 160.000,- eur, hoci túto cenu namietali z dôvodu, že v prípade navýšenia ceny diela dodatkom ide o nekalú obchodnú prax zo strany žalobcu. V tomto smere následne namietali nesprávne hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie, ktorý pri svojom rozhodnutí vychádzal z tohto znaleckého posudku a nezohľadnil skutočnú cenu diela, 140.276,02 eur, za ktorú im dielo zhotovil iný zhotoviteľ.

35. Odvolací súd odvoláciu námietku žalovaných v tomto smere vyhodnotil ako nedôvodnú, v celom rozsahu sa stotožniac so závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k uzavretiu Dodatku č. 1 k Zmluve o budúcej zmluve o dielo č. 930/13 zo dňa 22. 07. 2013 v bode 39. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, nepovažujúce za potrebné tieto opakovať.

36. V danom prípade neobstojí odkaz žalovaných na rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 10C/50/2012-299 zo dňa 08. 12. 2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/275/2015. Ako vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/275/2015, súd v uvedenom konaní ako nekalú obchodnú prax vyhodnotil postup žalobcu, ktorý pri výpočte odmeny vychádzal z navýšenej ceny diela dodatkom, ktorý však nebol stranami akceptovaný, a ktorým teda k zmene ceny diela nedošlo. V preskúmanom spore však znalec vychádzal z ceny diela, ktorá bola riadne dohodnutá v zmluve o budúcej zmluve o dielo a ktorá bola následne zmenená dodatkom, ktorý bol výsledkom rokovaní medzi stranami a ktorá cena teda bola žalovanými akceptovaná, o čom svedčí i samotná skutočnosť podpísania dodatku žalovanými. Odvolací súd zároveň súhlasí s konštatovaním žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných, že v prípade zmluvného vzťahu založeného medzi žalobcami a žalovanými zmluvou o budúcej zmluve nie je možné vychádzať z ceny diela, za ktorú dielo zhotovil iný zhotoviteľ, a to vzhľadom na skutočnosť, že cena diela, ktorá predstavuje základ pri určení odmeny žalobcu, bola výsledkom individuálnych rokovaní medzi stranami záväzkového vzťahu, rovnako ako cena diela, ktoré si žalovaní napokon dali zhotoviť inému zhotoviteľovi, do ktorých vstupovali rôzne parametre (štádium rozpracovanosti, kritéria diela a pod.).

37. Ako dôvodné však odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaných, pokiaľ ide o nárok žalobcu na odmenu v zmysle čl. 3.5 zmluvy, ktoré ustanovenie, odvolací súd v kontexte s ust. čl. 3.6 zmluvy, zohľadniac individuálne okolnosti a povahu predmetu prejednávaneho sporu, vyhodnotil ako neplatnú pre jej neprijateľnosť a rozpor s dobrými mravmi. Žalobca si v čl. 3.5 zmluvy jednoznačne vo svoj prospech stanovil odmenu jednorazovo vo výške 1.660,- eur + DPH (spolu 1.992,- eur), pričom táto odmena nezávisí od hodnoty a rozsahu zrealizovaných prác. Z uvedeného ustanovenia zmluvy vyplýva, že pokiaľ by aj žalobca nevykonal žiadnu činnosť pre žalovaných, odmena by mu patrila, a to už okamihom uzavretia zmluvy. S prihliadnutím na ustanovenie bodu 3.6 zmluvy je zároveň zrejme, že odmena podľa bodu 3.5 zmluvy v sebe obsahuje náklady totožné s nákladmi, na ktoré má

žalobca nárok podľa bodu 3.6 zmluvy. Z obsahu oboch týchto ustanovení, ako aj z ďalších ustanovení zmluvy, najmä bodu 1.2, vyplýva, že by išlo o duplicitné priznanie odmeny za rovnaké vykonané činnosti. Suma, ktorú si žalobca v konaní uplatnil ako odmenu za zrealizované práce podľa bodu 3.6 zmluvy, obsahuje v sebe taktiež hotové výdaje a odmenu za činnosti spojené s prípravou projektovej dokumentácie a ďalšie činnosti v tejto súvislosti zrealizované, ako napr. spracovanie štúdie domu, projektovej dokumentácie, spracovanie výkazu výmer, harmonogramu prác, modelu financovania, ktoré predstavujú administratívnu činnosť, rovnako tak predmetom ocenenia v zmysle bodu 3.6 je i manažérska činnosť, ako je to zrejmé i zo znaleckého posudku podaného v konaní. Takéto dojednanie je duplicitné a jednoznačne v neprospech žalovaných ako spotrebiteľov. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu v tejto časti, t. j. čo do zaplata sumy 1.992,- eur, predstavujúcej odmenu príkazníka v zmysle čl. 3.5 zmluvy, nie je dôvodný. Pokiaľ žalobca v duplike v tejto časti dôvodil tým, že aj ustanovený znalec uznal túto odmenu, odvolací súd poukazuje na to, že v danom prípade ide o právnu otázku, ktorú znalec nie je oprávnený riešiť.

38. S poukazom na uvedené skutočnosti a závery odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v časti výroku I. čo do uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.675,13 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 16. 10. 2014 do zaplata, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil a čo do uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.992,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % z tejto sumy od 16. 10. 2014 do zaplata, rozsudok okresného súdu podľa § 388 C. s. p. zmenil a žalobu v tejto časti zamietol. Vo zvyšnej časti výroku I. (čo do uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.589,74 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 16. 10. 2014 do zaplata) a vo výrokoch, ktorými súd žalobu žalobcu zamietol (výrok II. a výrok dopĺňacieho rozsudku), ktoré neboli napadnuté odvolaním, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu, v spojení s dopĺňacím rozsudkom, nedotknutý.

39. Nakoľko odvolací súd v časti zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej, podľa § 396 ods. 1, 2 C. s. p. nanovo rozhodol o trovách konania (celého). O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd pri aplikácii ust. § 255 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal v konaní úspech v časti zaplata sumy 4.264,87 eur, čo predstavuje 58,87 % z uplatneného nároku 7.245,10 eur. Vo zvyšnej časti, bol žalobca neúspešný, a teda jeho neúspech predstavuje 41,13 % (100 % - 58,87 %). Čistý úspech žalobcu tak predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom a neúspechom, t. j. 17,74 % (58,87 % - 41,13 %). Súd tak žalobcovi ako úspešnejšej strane konania, priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,74 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodol súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

40. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)